

הַרְבַּ עוֹבְדֵי יוֹסֵף זצ"ל

הַרְבַּ עוֹבְדֵי יוֹסֵף זָכָר צַדִּיק לְבָרָכָה נוֹלַד בְּשָׁנַת תרפ"א. מְקַטְנוּתוֹ
הַרְבַּ הִתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה, וּבִאֲהָבָתוֹ הַגְּדוֹלָה לַתּוֹרָה לָמַד יוֹם וָלַיְלָה
לְמִירוֹת הַדַּחֲק וְהַעֲנִי הַגְּדוֹל שֶׁשָּׁרְרוּ בְּבֵיתוֹ.

אֶט-אֶט הִלְכָה וְהִתְפַּרְסְמָה גְּדֻלָּתוֹ הַעֲצוּמָה בַּתּוֹרָה וּבִשְׁנַת הַתּש"ל גַּבְהָר
לְכַהֵן פְּרָאשׁוֹן לְצִיּוֹן וְהַרְבַּ הָרָאשִׁי לְיִשְׂרָאֵל. הַרְבַּ הָיָה מְגִדוּלֵי הַדּוֹר וּפְנוּ
אֵלָיו בִּשְׁאֵלוֹת מְכָל קְצוּי תֵּבֵל. שְׁאֵלוֹת קְנוּט בְּיוֹתֵר שֶׁבָּהֶם אֶפְלוּ
תְּלִמְיָדֵי חֲכָמִים גְּדוֹלִים הַתְּקַשׁוּ, הִפְנוּ בְּאֶפֶן קְבוּעַ אֶל הַרְבַּ בְּיָדָעַם
שֶׁאֲצָלוּ וְדָאֵי יִמְצָא מַעֲנֶה.

הַרְבַּ עָסַק כָּל חַיָּיו בְּהַרְבֵּצַת תּוֹרָה וְזִכּוּי הַרְבִּים. לְשֵׁם כּוֹ הַקִּים אֶת
תְּנוּעַת ש"ס שֶׁפָּעְלָה רַבּוֹת לְחִזּוֹק אֶת לומְדֵי הַתּוֹרָה וּלְקַרֵּב אֲנָשִׁים
שֶׁהִתְרַחֲקוּ מִהַתּוֹרָה וְהַמְצוּוֹת לְאַבְיָנוּ שֶׁבַּשְּׁמַיִם. הַרְבַּ נִפְטָר בְּשָׁנַת
הַתּשע"ד בְּגִיל 93.

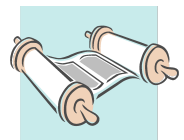
הַתְּמַדָּתוֹ בַּתּוֹרָה

הימים ימי מלחמת השחרור. בחוצות ירושלים התפרסמו מודעות:
"החל מהשעה 18:00 בערב חלה חובת האפלה על כל בתי העיר!" -
כל בית חייב לדאוג לכך שלא תראה טפת אור, בכדי שלא יוכלו אויבינו
לזהות היכן נמצאים אנשים ולהפציץ את הבתים.

הרב עובדיה יוסף מודע גם הוא לסכנה הגדולה הטמונה בהשארת אור
בבית, אך מה יעשה? כיצד אפשר שלא ללמד? בפרט בזמן כזה בו
צריך להרבות זכיות ולהתחזק בלמוד תורתנו הקדושה, דבר שוודאי
יסיע ביד חילינו לנצח את אויבינו!

הרב עובדיה באהבתו הגדולה את התורה מצא פתרון... ביתו של הרב
היה בעלטה גמורה, טפת אור לא נראתה מחוץ לבית. גם מי נפתח את
דלת הבית לא זכה שום מקור של אור. אך בתוך הסדר, מתחת לשלחן
המכסה בשמיכה עבה, הדליק הרב את הנר. הרב עובדיה יושב שם
כפוף, בצדו ערמה של ספרים והוא יושב ומעיין...

העולם כלו רועש וגועש... רעש של הפצצות ומטוסים, חילים יורים
ואנשים נפצעים, והרב שקוע כלו בלמוד ולא שם לב למתרחש סביבו.
הגב כואב מצורת הישיבה, העיניים בקשי ורואות, אך הרב עוסק
בתורה בלי הפסקה – מה אהבתי תורתך כל היום היא שיתתי!

חשיבות תורתם של תינוקות של בית רבן

פעם הגיע הרב אריאל אדרי שליט"א, רבה של שכונת "הר חומה", להפגיש עם מרן הרב זצ"ל. הרב עובדיה שמח מאד לשמע על השכונה החדשה, שכונת "הר חומה", ההולכת ונבנית בירושלים, ורצה לברר שהתורה והקדשה שוררים בשכונה חדשה זו.

מרן הרב זצ"ל שאל את הרב אדרי: "יש בשכונה החדשה פתי כנסת?" "יש רבים!" ענה רב השכונה.

הרב התמלא שמחה. ברוך ה', השכונה הולכת וקמה בקדשה... בשמחתו טפח הרב בקזקה על שכמו של הרב אריאל אדרי.

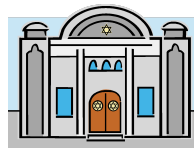
הרב עובדיה המשיך ושאל: "ולבתי הכנסת ישנם רבנים?" "כן, יש. זכינו ובכל בית כנסת יש רב!" שמחתו של הרב עובדיה גדלה עוד יותר ותוך כדי דבריו הוסיף טפיחה נוספת.

הרב עובדיה ממשיך ומברר: "ומקנה יש?" "יש. רבנות ירושלים בנתה אותו בראשית הקמת השכונה" שמחתו של הרב גדלה שבועתים. שכונה עם מקנה, זו כבר ממנש שכונה ראוייה ומתקנת! הרב המשיך וטפח שלוש טפיחות נוספות על שכמו של רב השכונה. טפיחות אלו היו חזקות יותר מהקודמות, טפיחות של אהבה ושמחה.

הרב מוסיף עוד ושואל שאלה אחרונה: "ותלמוד תורה לילדים הצעירים יש בשכונה החדשה?"

הָרַב עָנָה: "פֶּרוּךְ הוּא, זָכִינוּ הַשָּׁנָה לְהִקָּים תִּלְמוּד תּוֹרָה". הַתְּרַגְּשׁוּתוֹ שֶׁל
הָרַב גָּבְרָה, וּלְשִׁמְעַת הַפְּשׁוּרָה נִשְׁיַשׁ בַּשְּׂכוּנָה תִּלְמוּד תּוֹרָה בּוֹ עוֹסְקִים
בַּתּוֹרָה תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבּוֹן, הַמְּשִׁיךְ לְטַפָּח בַּשְּׂמֻחָה וְנֶחֱלֵל שֶׁל דְּמָעוֹת
שְׂמֻחָה פָּרִץ מֵעֵינָיו... הָרַב זָצ"ל הוֹסִיף, בְּעֲנָתוֹ הַגְּדוֹלָה, וְאָמַר לָרַב
אֲרִיאֵל הַצֶּעִיר מִמֶּנּוּ בְּכַחֲמָשִׁים שָׁנָה: "הֲרִי לָמָּה בָּאנוּ לָעוֹלָם, אִם לֹא
בְּשִׁבִּיל לְזָכוֹת אֶת הָרַבִּים?... "

צִדְקוֹתוֹ

תְּפִלוֹת הַיָּמִים הַנּוֹרָאִים בְּבֵית הַכִּנֹּסֶת שֶׁל הָרַב הָיוּ נִפְלְאוֹת בְּמִיָּחָד.
אֲנָשִׁים רַבִּים רָצוּ לְזָכוֹת וּלְהַתְּפַלֵּל עִם הָרַב בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה וּבִיּוֹם
הַכְּפוּרִים. בֵּית הַכִּנֹּסֶת הָיָה צָר מְלֶהְכִּיל אֶת כָּל הַמִּתְפַּלְלִים.

כָּל בָּאֵי בֵּית הַכִּנֹּסֶת הָיוּ זוֹכִים לַחֲיוּשׁ אֶת אֲוִירַת הַקֹּדֶשׁ הַמִּיֻּחָדֶת בַּתְּפִלָּה
עִם הָרַב, אֲדָּה רַק הָעוֹמְדִים סָמוּךְ לָרַב זָכוּ וְנִשְׁמְעוּ אֶת בִּכְיוֹ שֶׁל הָרַב
בְּזֶמַן שֶׁהַתְּפִלָּה. הָרַב הָיָה מְשַׁתְּפֵךְ בְּבִכְיָ וּבִקְשֵׁי הָיָה מְצַלִּיחַ לַעֲצֹר אֶת
בִּכְיוֹ בְּזֶמַן שֶׁבִקֵּשׁ עַל כָּל יִשְׂרָאֵל שֶׁיִּזְכּוּ לַשָּׁנָה טוֹבָה.

בְּיוֹם הַכְּפוּרִים כִּשְׁהָרַב הָיָה אוֹמֵר אֶת מִלּוֹת הַיּוֹדוּי: "אֲשִׁמְנוּ, בְּגִדְנוּ,
גִּזְלָנוּ... בְּטָלְנוּ תּוֹרָתְךָ... " הָרַב הָיָה בּוֹכָה וְנֶחֱלֵל שֶׁל דְּמָעוֹת הָיָה יוֹצֵא
מֵעֵינָיו.

פעם אחת העז אחד התלמידים, נגש אל הרב לאחר התפלה ושאל אותו: "מדוע הרב בוכה כל כך בזמן שהוא מתוודה? הרי לרב אין בכלל חטאים?"

הרב ענה לתלמיד: "הרי כלנו ערבים זה לזה ואם יש יהודי שעדין מחלל שבת או לא לומד תורה זה מחייב אותנו להשתדל ולפעל להצילו מהחטא. על כך אני בוכה: "בטלנו תורתך" – על זה שלא פעלתי מספיק להציל את עם ישראל מן החטא!"

אהבת ישראל

הרב באהבתו הגדולה לכל עם ישראל הנה דואג ומצטער בצרתו של כל אחד ואחד. כשהיו מודיעים לרב על ארוע מצער שקרה, כגון יהודי שנהרג בפגוע וכדומה, הרב הנה מתחיל לבכות ומזיל דמעות מרוב צער.

פעם אחת חש הרב כאבים בלבו והבהל לבית החולים. הרופאים ביקרו את הרב וגלו שהרב צריך לעבור ניתוח דחוף לסדור זרימת הדם באזור הלב, ניתוח שנקרא צנתור.

הרופאים אמרו לרב שהם רוצים להתחיל באפן מידי בניתוח, אך להפתעתם בקש הרב לדחות את הניתוח בשלוש שעות.

כששאלו עוזריו של הרב: "מדוע? מה כל כך חשוב לרב לעשות, שהוא רוצה להמתין עוד כמה שעות?"

הרב ענה: "אני רוצה לחזור לביתי לגמר לכתב תשובה חשובה בהלכה ורק אחר כך לחזור לנתיבות..."

הרב המשיך והסביר לעוזרים: אני בדיוק באמצע פתיבת תשובה לאשה עגונה - אשה מסכנה שבעלה נעלם בלא שנתן לה גט ואסור לה לפי ההלכה להתחתן עם מישהו אחר. כבר הרבה שנים שהיא מחכה שימצאו לה היתר להתחתן. אחרי שבררתי את כל פרטי המקרה מצאתי בפוסקים שאפשר להתיר אותה, ואני בדיוק באמצע לכתב את התשובה בענינה לבית הדין...

אני עומד עכשו לעבר צנתור ומקנה שיעבר בהצלחה, אך אולי לא אזכה... אני חייב לגמר לכתב קודם את ההיתר הזה לאשה, בכדי להיות בטוח שהיא תוכל להנשא ולא תשאר במסכנותה כל חייה. רק אחר כך אחזור לבית החולים..."

הלוייתו של הרב

הלוייתו של הרב נערכה בשכונת גאולה שבירושלים עיר הקדש. בכדי לאפשר להמונים, שהגיעו מכל רחבי הארץ, להגיע להלוויה נסגרו כבישים ראשיים רבים. מאות אלפים גדשו את רחובות העיר ולהערכת המשטרה הגיעו להלוויה למעלה משמונה מאות אלף אנשים! ההלוויה הייתה ההלוויה הגדולה ביותר מאז קום המדינה. בהלוויות של ראשי ממשלה ושרים חשובים נמצאים רק אלפים, ואלו פה היו קרוב למיליון!

במשנה מובא שמי שלומד תורה לשמה זוכה שהתורה "מגדלתו ומרוממתו על כל המעשים" – זאת אומרת שאדם שלומד תורה נעשה גדול ומרומם, חשוב ומכבד, יותר מכל אדם שעושה דבר אחר בעולם. ואכן בהלכותו של הרב ראו כלם, שאיש שזוכה ללמוד וללמד תורה הוא האיש החשוב ביותר בעולם! זכותו תגן עלינו ועל כל ישראל, אמן!

